

Toomas Volmer/«Laup»

New Yorgi avangardtantsuõhtu kasutab erinevaid väljendusvahendeid.

New York murrab Estoniasse

TANTS

Neljapäeval esietendub Estonia teatris kolmeosaline New Yorgi avangardtantsuõhtu, mille on lavale toonud Marika Blossfeldt, Bill Young ja Andy Wong USAst.

Kolmel õhtul Estonia teatris toimuv New Yorgi avangardtantsuõhtu koosneb kolmest osast ja on Estonia teatri ja Artslinki (a program of CEC International Partners) rahvusvahelise kultuurivahetuse projekt.

Lavastuse Eesti-poolne projektijuht ja repetiitor on Saima Kranig, kunstnik Anne-Mai Heimola.

Marika Blossfeldti kinnitusel pärineb lavastuse algidee Mai Murdmaalt. Osa esialgsetest kavatsustest realiseeriti juba eelmisel hooajal. Mullu organiseeris Blossfeldt kolme Ameerika naiskoreograafi õhtud Von Krahli teatris, nüüd jõuab kaasaegne koreograafia ka Estonia lavale.

Projekt koostöös Estonia teatriga jätkab kultuurivahetuse traditsiooni kaasaegses tantsus, mille algatas Nordstari trupp 1991. aastal.

Olen jälginud Bill Youngi ja Andy Wongi töid Ameerikas ja mõitlesin, et seda oleks huvitav ka eestlastele näidata, ütles Blossfeldt.

Kuigi proovideaeg kujunes lühikeseks, sest Estonia teatri tantsijad on väga hõivatud, jätsid ameerika koreograafid tantsijatele sügavalt loominguliste ja sümpaatsete inimeste mulje.

Tööprotsess oli küll lühike, kuid intensiivne, nentis tantsija Andrus Kämbre.

Kõik koreograafid on toonitanud, et tegemist pole balleti, vaid tantsuõhtuga. Saima Kranigi sõnul on tegemist kolme eriil-

melise teosega, kus iga koreograaf kasutab oma väljendusvahendeid.

Tantsutehnikate süntees

Hiina päritoluga Andy Wongi «Armastusest» kasutab muusikalise taustana Raimond Valgre laululoomingut, mida esitavad Sulev Luik, Are Jaama ja Tõnu Raadik.

Esialgul olevat Andy Wong kavatsenud muusikaks valida Edit Piafi armastuslaule, kuid avastas siis Saima Kranigi kaasabil Raimond Valgre lauludes endale lähedase tundemaailma. Tema etendus kõneleb tunnetest ja inimestevahelistest suhetest, mis pole jäävad, vaid pidevas liikumises ja muutumises. Andy Wongi teemad käsitlevad tihti elu ja surma küsimusi.

Bill Youngi «Fault» (mida võib eesti keelde tõlkida mitmeti: viga, nõrkus, puudus, rike, värsamm, eksimus, süü, patt, valeservisvut pall tennisemängus, jäljekaotus jahil, murrang, nihe) ei sea vaataja fantaasiale piire.

Oma tantsustiili nimetab Bill Young kontaktimprovisatsiooniks,

sest see põhineb tantsijate vahelistel füüsilistel kontaktidel ja puudutustel – üksteise keharaskuse ülekandmisel ning toetamisel. Teda inspireerivad erinevad isiksused ja nendes peituvad võimalused. Lavastaja soovib, et inimesed usaldaksid ennast ja la-seksid end tantsu vaadates vabaks, sest kõigil tekivad oma isiksusest lähtuvalt erinevad asotsiatsioonid ja tähendused.

New Yorgis paljusid modern-tantsu tehnikaid õppinud Marika Blossfeldti töö pealkiri on «Kivikell». Tema etendus kõneleb ajast kui möödetavast ühikust ning ajast kui subjektiivsest kogemusest. Aja igavikulist loomust sümboliseerivad kivid ja tsüklilist olemust spiraal, leiab Blossfeldt.

Üks läbivaid teemasid tema loomingus on naine. Naistantsijad kannavad oma kehas ja hinges läbi aja ning ajastute kogitud muundumisi, arenguid, ot-singuid, saavutusi ja konflikte ning igatsust leida täiuslikkust ja rahu.

Etendused toimuvad Estonia teatris 6., 8. ja 12. novembril.

KÄRT HELLERMA